

Goigs de Mare de Déu de Valldaura

Olvan

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Arxiu de l'Àmbit de Recerques del Berguedà (C/. Mm. Huc 15, 08600-Berga)
Emplaçament	Arxiu de l'Àmbit de Recerques del Berguedà
Coordenades:	
Latitud:	42.080260392847
Longitud:	1.9422619607697
UTM Est (X):	412510
UTM Nord (Y):	4659229

Classificació

Número de fitxa	08144 - 118
Àmbit:	Patrimoni documental
Tipologia	Fons documental
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada accessible
Titular:	Àmbit de Recerques del Berguedà (Carrer Mossèn Hugh, núm. 8, 1r. 08600 Berga)

Fitxes associades:

[Valldaura Vell](#)

[Llindes i blocs monolítics de Valldaura Vell](#)

[Valldaura Nou](#)

Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Data de registre de la dl., 16/09/2002 - 02:00

fitxa:

Data de la darrera revisió: dv., 26/02/2021 - 20:00

Descripció

De la Mare de Déu de Valldaura es coneixen les edicions dels goigs següents: - Any 1871, a la impremta de Joan Soldevila de Berga. La imatge que s'hi representa no s'assembla gens a la de les fotografies de la Mare de Déu de Valldaura que es coneixen. En una exposició gràfica feta pel Centre Excursionista de Catalunya l'octubre de 1961 sobre l'art romànic del Berguedà s'edità un programa, en la darrera pàgina del qual hi ha una reproducció d'aquests goigs. La lletra sembla que vol imitar la dels goigs de la Mare de Déu del Roser. - L'any 1957 en la Col·lecció de Goigs Santa Eulàlia s'editaren uns goigs de Valldaura que porten el núm. 13. Hi consta "amb llicència eclesiàstica" i amb 100 dies d'indulgència concedits pel bisbe de Solsona Vicente Enrique Tarancón. En el revers d'aquests goigs s'hi troben notes històriques fetes per Joan Font i Rius. Tant la lletra com la música són obra de Mn. Adjutori Vilalta i no s'assemblen gens als d'any 1871. - L'any 1958 es va fer una segona edició dels goigs anteriors amb una orla diferent i amb un peu d'impremta que diu "P. Daví impressor- Vich". Dels dos models, el de l'any 1957 i de 1958, n'hem vist de pintats a mà. - L'any 1988 es féu una altra edició del goigs a llaor de Sta. Maria de Valldaura amb una iconografia diferent i tres estrofes noves escrites per Mn. Josep Feu i Sala i, al peu, porten la inscripció "ANY MARIÀ 1988. IMONSA, Manresa". Al revers hi ha unes notes històriques, la primera feta per Mn. Antoni Pladevall, i la segona per Mn, Joan Cortès. - L'any 1994 es va fer una segona edició dels goigs de 1988, amb l'ornamentació amb tinta vermella i amb el peu "2a edició 1994. IMONSA-MANRESA". N'hem vist una última edició de l'any 2002 feta per gràfiques Molins de Berga.

Observacions:

Aquesta informació està treta de: Les edicions fins a 1988 es conserven en l'Arxiu de l'Àmbit de Recerques del Berguedà; les dues últimes en la col·lecció de Josep Busquets.

GOIGS EN
NOSTRA SENORA

ALABANSA DE
DE VALDAURA,

Vostres goigs ab veu alsada
Cantarém Reyna y Señora;
Siau la nostra advocada
De Valldaura protectora.
Lo primer goig que seus canta
Fou cuant foreu saludada,
Del Angel ab gracia tanta
Mare de Deu nomenada,
Cuant rebent la embaxada
Consentireu en aquella hora &c.
Lo segon goig que sentireu
En Belem baix un portal
Cuant sens dolor parireu
Al fill de Deu aternal
En aquella humil posada
Lo bras pastoril lo adora &c.
Cuant los tres Reys acudiren
De la part del Orient
Or, incens, mina oferiren
A nostre fill home Deu
Y restareu consolada
Ab est tercer goig señora &c.
No menos vos alegrá
Lo quart goig tant singular
Cuant se vos manifestá
Vostra fill resuscitat
Foreu primer visitada
Com á mes mereixedora &c.

Lo quint goig particular
Fou cuant al cel triumfant
A vostre fill veureu pujar
Mol mes quen' sol rutilant
Restant molt aconsolada
De aquella vista encantadora &c.
Cuant baixá l' Sant-Esperit
De Pentacostes en al dia
Lo sisé goig fou cumplit
En lo abrazat cor de Maria
Quedant del tota iluminada
La junta predicadora &c.
Del goig lo seté gosaseu
Cuant al cel victoriosa
En cos, y ánima pujareu
Triumfant molt gloriosa
Haont foreu coronada
Per Reyna y Emperadora &c.
A vos Verge ab juntas mans
Suplicam Reyna de gloria
Priors, y parroquians
Nos tingueu en la memoria
Estant al cel exaltada
Per ser nostra intercessora &c.
Reyna del cel coronada
A qui l' cel, y terra adora
Siau la nostra advocada
De Valldaura protectora.

✠ Ora pro nobis Sancta Dei genitrix ✠ Ut digni efficiamur &c.

OREMUS.

Gratiam tuam quesumus Domine mentibus nostris infunde, ut qui Angelo
nuntiante Christi filii tu encarnationem cognovimus per passionem ejus, et cru-
cem ad resurrectionis gloriam perducamur per eundem Christum &c.

SANTA MARIA DE VALLDaura
 QUE ES VENERA A LA SEVA CAPELLA RESTAURADA DE L'ANTIC MONESTIR DE
 VALLDaura DEL BERGUEDA

Des l'aurora que el sol daura
 fins que es fon l'últim estel
 VERGE I MARE DE VALLDaura
 PUGEU NOSTRES PRECS AL CEL.

Que bonic aquest paratge
 tan soltu del Berguedà,
 on, Maria, vostra Imatge
 fa tanta anys que hi arribat
 Ben segur que us degut plaire
 endemant-hi fonda arret. VERGE...

Els Senyors de la Portella
 per tenir-vos agrop seu,
 edificà la Capella
 perquè Vot, Mare de Deu,
 vostres fills pogueu complaure
 per parlar-vos sens recel. VERGE...

Per la dolça benaurança
 que es respira al viure aquí,
 perpenes la llouça
 amb les veus d'un monestir.
 Oh, l'amor, que he renana
 cada cor d'un fill fidel. VERGE...

Com d'ací i d'allà les fulles
 es dispersen amb el vent,
 quan els anys tornen despullats
 el que fou l'antic convent,
 els seus murs tota varen caure
 plorant llàgrimes de gel. VERGE...

Sols la vostra Imatge antiga
 fou guardada com tresor
 per empas d'una mà amiga
 i a l'impuls d'un gest d'amor.
 Així, doncs, volgueu complaure,
 oh, Senyora, el vostre anhel. VERGE...

Quan el vostre Santuari
 desert quedà per tothom,
 en un lloc tan solitari
 sols perdura el vostre Nom.
 Mes, la terra, si no es llaura
 pot donar-nos fruits de mel. VERGE...

Vostre Imatge, que altre dia
 trique un temple per palau,
 des la llar d'una masia
 aspergeix la dolça pau
 amb l'alec suau de l'aura
 per fer fondre els cocs de gel. VERGE...

Des del lloc on esteu ara
 preserveu-nos dels perills,
 pau que sempre ens serem Mare
 i nosaltres vostres fills.
 Nostre amor no pot decaure
 si amb el vostre fa l'empelt. VERGE...

* Remuntant al seu origen,
 de Mauresca un aire nou
 aquest lloc, cercant-hi origen,
 el redreça i el promou.
 Cada pedra que hi instaura
 es feuva del seu zel. VERGE...

* Ara els sols de les arades
 donen fruit prouval.
 Nous ocells hi fan passades
 a l'ermita i al casal.
 Quan reflex llum els daura,
 dolç reflex del vostre Estel. VERGE...

Quan la vida ens sigui al caure
 i la mort sigui l'arrel:
 VERGE I MARE DE VALLDaura
 PUGEU NOSTRES PRECS AL CEL.

Llibre i música de
 Ms. Adonès Vilalta (1911)
 Estudis d'autoria:
 Ms. Josep Feu i Sala

Andante *Allegretto*

Des l'aurora que el sol daura fins que es fon l'últim estel
 Verge i Mare de Vallaura pugeu nostres precs al cel.
 Que bonic aquest paratge tan soltu del Berguedà
 On, Maria, vostra imatge fa tanta anys que hi arribat
 Ben segur que us degut plaire endemant-hi fonda arret.
 Els Senyors de la Portella per tenir-vos agrop seu
 Edificà la Capella perquè Vot, Mare de Deu
 Vostres fills pogueu complaure per parlar-vos sens recel.
 Per la dolça benaurança que es respira al viure aquí
 Perpenes la llouça amb les veus d'un monestir
 Oh, l'amor, que he renana cada cor d'un fill fidel.
 Com d'ací i d'allà les fulles es dispersen amb el vent
 Quan els anys tornen despullats el que fou l'antic convent
 Els seus murs tota varen caure plorant llàgrimes de gel.
 Sols la vostra imatge antiga fou guardada com tresor
 Per empas d'una mà amiga i a l'impuls d'un gest d'amor
 Així, doncs, volgueu complaure, oh, Senyora, el vostre anhel.
 Quan el vostre Santuari desert quedà per tothom
 En un lloc tan solitari sols perdura el vostre Nom
 Mes, la terra, si no es llaura pot donar-nos fruits de mel.
 Vostre imatge, que altre dia trique un temple per palau
 Des la llar d'una masia aspergeix la dolça pau
 Amb l'alec suau de l'aura per fer fondre els cocs de gel.

V/ Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Deu.
 R/ Per tal que siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM. - Concediu-nos, us preguem, Senyor, que nosaltres, servents vostres, fruit de perpetua salut en l'ànima i el cos, i per la gloriosa intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, siguem ara alliberats de tristesa, i gaudim després l'alegria eterna. Per Crist Senyor nostre. Amén.

COURS A L'LAUR DE LA
 MARE DE DÉU DE VALLDaura
 que es venera a la seva Capella del Monestir de
 Vallaura del Berguedà

1911

1. Des l'aurora que el sol daura fins que es fon l'últim estel
 Verge i Mare de Vallaura pugeu nostres precs al cel.
 Que bonic aquest paratge tan soltu del Berguedà
 On, Maria, vostra imatge fa tanta anys que hi arribat
 Ben segur que us degut plaire endemant-hi fonda arret.
 Els Senyors de la Portella per tenir-vos agrop seu
 Edificà la Capella perquè Vot, Mare de Deu
 Vostres fills pogueu complaure per parlar-vos sens recel.
 Per la dolça benaurança que es respira al viure aquí
 Perpenes la llouça amb les veus d'un monestir
 Oh, l'amor, que he renana cada cor d'un fill fidel.
 Com d'ací i d'allà les fulles es dispersen amb el vent
 Quan els anys tornen despullats el que fou l'antic convent
 Els seus murs tota varen caure plorant llàgrimes de gel.
 Sols la vostra imatge antiga fou guardada com tresor
 Per empas d'una mà amiga i a l'impuls d'un gest d'amor
 Així, doncs, volgueu complaure, oh, Senyora, el vostre anhel.
 Quan el vostre Santuari desert quedà per tothom
 En un lloc tan solitari sols perdura el vostre Nom
 Mes, la terra, si no es llaura pot donar-nos fruits de mel.
 Vostre imatge, que altre dia trique un temple per palau
 Des la llar d'una masia aspergeix la dolça pau
 Amb l'alec suau de l'aura per fer fondre els cocs de gel.

2. Des del lloc on esteu ara preserveu-nos dels perills,
 pau que sempre ens serem Mare i nosaltres vostres fills.
 Nostre amor no pot decaure si amb el vostre fa l'empelt.
 Remuntant al seu origen, de Mauresca un aire nou
 aquest lloc, cercant-hi origen, el redreça i el promou.
 Cada pedra que hi instaura es feuva del seu zel.
 Ara els sols de les arades donen fruit prouval.
 Nous ocells hi fan passades a l'ermita i al casal.
 Quan reflex llum els daura, dolç reflex del vostre Estel.
 Quan la vida ens sigui al caure i la mort sigui l'arrel:
 Verge i Mare de Vallaura pugeu nostres precs al cel.

3. Concediu-nos, us preguem, Senyor, que nosaltres, servents vostres,
 fruit de perpetua salut en l'ànima i el cos, i per la gloriosa
 intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, siguem ara
 alliberats de tristesa, i gaudim després l'alegria eterna.
 Per Crist Senyor nostre. Amén.